

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.326 van 28 december 2017
in de zaak A. 210.497/X-15.633.**

In zake : 1. Edwin ROELANTS
 2. Petrus NABUURS
 3. Roger VANDAELE
 4. François GRUWEZ
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bram Vandromme
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Kapucijnenstraat 14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Roland Pockele-Dilles en Fredrik Emmerechts
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 6 mei 2013 tot goedkeuring van “de onderhandse overeenkomst [...] rond het gebruik voor evenementen op de Gedempte Zuiderdokken” en van het besluit van de gemeenteraad van de stad Antwerpen van 27 mei 2013 tot bekrachtiging van dezelfde onderhandse overeenkomst.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 236.721 van 9 december 2016 wordt het beroep verworpen wat de beslissing betreft van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 6 mei 2013 tot goedkeuring van “de onderhandse overeenkomst rond het gebruik voor evenementen op de Gedempte Zuiderdokken”, en wordt een aanvullend onderzoek door het auditoraat bevolen.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een aanvullende laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een aanvullende laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Van Wesemael, die *loco* advocaat Bram Vandromme verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Frederik Emmerechts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies, behoudens wat de kosten betreft, gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenarrest

3. In het tussenarrest nr. 236.721 van 9 december 2016 heeft de Raad van State het beroep van verzoekers tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 mei 2013 verworpen omdat de beslissing reeds vernietigd was bij arrest nr. 236.720 van dezelfde dag (in de zaak A. 210.548/X-15.632).

Wat de gemeenteraadsbeslissing van de stad Antwerpen van 27 mei 2013 betreft, is het debat heropend, nadat het eerste onderdeel van het eerste middel tegen die beslissing verworpen werd.

IV. Onderzoek van de resterende middelen

A. Eerste middel, tweede onderdeel

Standpunt van verzoekers

4. Verzoekers leiden een eerste middel af uit: “schending van artikel 43 §2, 19° gemeentedecreet; schending van artikel 43 §2, 2° gemeentedecreet; schending van artikel 2.2.13-2.2.18 VCRO; schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen [...]; schending van artikel 92.4 van de politiecodex van de stad Antwerpen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”. In een tweede onderdeel voeren verzoekers een dubbele kritiek aan.

In de eerste plaats bestrijden zij een aantal afwijkingen van de geldende politiecodex. Het gaat om een afwijking van artikel 92.4 van de politiecodex in nrs. 13 en 16 van de overeenkomst. Voor het wijzigen van de politiecodex is enkel de gemeenteraad bevoegd. De overeenkomst “is niet de

geëigende wijze om strengere voorwaarden op te leggen bij de exploitatie van de Sinksenfoor”.

In de tweede plaats wordt bekritiseerd dat de overeenkomst, in nrs. 25 en 26, bepaalt wat al dan niet als “hoogdynamisch” kan worden beschouwd en waar hoogdynamische evenementen zouden kunnen worden georganiseerd op de Gedempte Zuiderdokken. Dit komt *de facto* neer op het invullen van de Gedempte Zuiderdokken via stedenbouwkundiege voorschriften, zonder zich daarvoor te houden aan de procedureregels en beslissingsmogelijkheden voorgeschreven in artikel 2.2.13-2.2.18 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

5. Verzoekers benadrukken in de memorie van wederantwoord en in de aanvullende laatste memorie dat de afwijkingen van de politiecodex wel degelijk nadelig voor hen zijn aangezien op grond van artikel 43, § 2, 2°, van het gemeentedecreet enkel de gemeenteraad de politiecodex mag wijzigen.

Beoordeling

6. De bestreden gemeenteraadsbeslissing keurt een onderhandse overeenkomst met zes omwonenden goed waarin wordt afgesproken dat de Sinksenfoor nog alleen in 2013 en 2014 op de Gedempte Zuiderdokken kan plaatsvinden. Ter zake wordt in punt 13 van de overeenkomst bepaald dat de geluidsemissie afkomstig van muziekinstrumenten, hifi-apparatuur, luidsprekers, enzovoort, onder het maximum van 70 decibel moet blijven vanaf 23 u op vrijdag, zaterdag, plaatselijke en wettelijke feestdagen en vanaf 24 u op alle andere dagen. Volgens punt 16 “zal” aan overtreders onverwijld verbod worden opgelegd nog verder gebruik te maken van muziekinstrumenten, hifi-apparatuur, luidsprekers, enzovoort, vanaf de overtreding tot aan het einde van de foorperiode.

Dit schendt volgens verzoekers (het toenmalige) artikel 92.4 van de politiecodex vermits daarin slechts sprake is van:

- een maximum van 75 decibel vanaf 23.30 u en
- de loutere mogelijkheid (“kan”) van een verbod om nog verder gebruik te maken van muziekinstrumenten, enzovoort, tot aan het einde van de voorperiode.

7. Ten minste is met betrekking tot het *subonderdeel* op te merken dat het het actueel belang van verzoekers, zoals dat in het tussenarrest nr. 236.721 van 9 december 2016 is afgelijnd, te buiten gaat.

Blijkens dat arrest hebben verzoekers geen actueel belang bij hun beroep in de mate waarin zij voor dit belang steunen op de negatieve beïnvloeding van hun leef- en woonklimaat door de organisatie van de Sinksenfoor edities 2013 en 2014 op de Gedempte Zuiderdokken:

“Met andere woorden valt voor de verzoekers op vandaag geen hinder meer te verwachten van een Sinksenfoor op de Gedempte Zuiderdokken. Voor de edities 2013 en 2014 van de Sinksenfoor kan de nagestreefde vernietiging hoe dan ook geen soelaas meer bieden. Wat die edities 2013 en 2014 van de Sinksenfoor betreft, wordt overigens vastgesteld dat de overeenkomst niet reeds de toestemming tot organisatie ervan bevatte, noch inhield dat [...] ook de verzoekers de organisatie ervan op de Gedempte Zuiderdokken behoorden te tolereren. De verzoekers konden bijgevolg, als zij dat hadden gewild, de betrokken toestemmingsbeslissingen te gelegener tijd hebben bestreden met de middelen die het recht hun ter beschikking stelt. Zij hebben daar blijkbaar geen reden toe gezien.”

8. Het besproken *subonderdeel* is bijgevolg niet ontvankelijk.

9. In de goedgekeurde onderhandse overeenkomst wordt een onderscheid gemaakt tussen drie soorten van evenementen, waaronder “andere hoogdynamische evenementen” dan de Sinksenfoor. Wat onder een groot evenement met een hoogdynamisch karakter moet worden verstaan wordt in punt 25 van de overeenkomst omschreven en toegelicht. In punt 26 wordt overeengekomen dat dergelijke hoogdynamische evenementen enkel op de zuidelijke kop van het plein kunnen plaatshebben.

10. Waar de term “hoogdynamische” ook voorkomt in het artikel 4.4.4, § 1, tweede lid, VCRO menen verzoekers dat een en ander alleen wettig kon worden bepaald via stedenbouwkundige voorschriften waartoe met toepassing van – toentertijd – de artikelen 2.2.13-2.2.18 VCRO, over de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, werd besloten.

Volgens artikel 4.4.4, § 1, VCRO kunnen in alle bestemmingsgebieden ook handelingen worden vergund die gericht zijn op het sociaal-culturele of recreatieve medegebruik voor zover ze de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen; voor niet van vergunningsplicht vrijgestelde handelingen “die verbonden zijn met occasionele of hoogdynamische sociaal-culturele of recreatieve activiteiten” kan slechts een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning worden verleend of een stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde dat de handelingen slechts gedurende een specifieke periode of bepaalde momenten aanwezig kunnen zijn.

11. Anders dan verzoekers menen, heeft de gemeenteraad geen uitspraak gedaan over de toepassing van die bepalingen en over wat daarin moet worden verstaan als “hoogdynamische” sociaal-culturele of recreatieve activiteiten, door alleen maar een overeenkomst goed te keuren waarin de partijen zich bedienen van de omschrijving “hoogdynamische” om een onderscheid te maken naar het soort van evenementen dat in de toekomst op de Gedempte Zuiderdokken plaats kan hebben.

Voor het overige wordt niet aannemelijk gemaakt dat de auteur van de VCRO het alleenrecht zou hebben op het gebruik van de term “hoogdynamische”.

12. Verzoekers maken geen schending van de VCRO aannemelijk.

13. Het tweede onderdeel van het eerste middel wordt in zijn geheel verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoekers

14. Een tweede middel voert de schending aan “van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen [...]; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”. Het middel onderkent twee redenen ter motivering van de bestreden beslissing.

In een *eerste onderdeel* betwisten verzoekers het eerste motief, erin bestaande dat het sluiten van de overeenkomst in het belang van de verwerende partij zou zijn omdat de overeenkomst ervoor zorgt dat er activiteiten kunnen worden georganiseerd op de Gedempte Zuiderdokken.

Noch de schorsing door de Raad van State, bij arrest nr. 222.344 van 1 februari 2013, van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Binnenstad” in zoverre het de Gedempte Zuiderdokken herbestemt, noch de beslissing van de kortgedingrechter van 18 april 2013, waarnaar in de aangevochten gemeenteraadsbeslissing wordt verwezen, maakt het geheel onmogelijk om activiteiten te organiseren op de Gedempte Zuiderdokken.

Bovendien is het betwistbaar dat het sluiten van de overeenkomst het gemeentelijk belang kan dienen. Het arrest van de Raad van State stelde *prima facie* vast dat het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan onwettig is. Een onwettig ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoeren kan onmogelijk het gemeentelijk belang dienen. Hoe dan ook wordt de tenuitvoerlegging van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet gevrijwaard aangezien de onwettigheid ervan ook in een latere fase via artikel 159 van de Grondwet kan worden aangekaart. Ten slotte raakt het kant noch wal dat de overeenkomst en de bestreden beslissing de Sinksenfoor redt. Met de hangende procedures werd niet

de Sinksenfoor *an sich* gevisieerd, maar de locatie ervan. Het is niet correct dat de overeenkomst de Sinksenfoor zou redden of andere activiteiten ter plaatse.

Volgens een *tweede onderdeel* van het middel was er helemaal geen sprake van hoogdringendheid, zodat het tweede motief niet afdoend of draagkrachtig is. In zijn beslissing van 6 mei 2013 beroept het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen zich op de hoogdringendheid om zijn goedkeuring voor het sluiten van de overeenkomst te verlenen. Dit wordt “zo goed als hernomen” door de gemeenteraad. Evenwel maakt hoogdringendheid geen uitzondering uit “om de *in casu* toepasselijke bevoegdheidsverdelende regels te schenden (zie het eerste middel van verzoekende partijen)”. “[I]n het onmogelijke geval” dat zou worden aangenomen dat hoogdringendheid “het CBS [college van burgemeester en schepenen] toch een rechtsgeldige basis kan verlenen”, moet worden vastgesteld dat er in rechte noch in feite sprake was van hoogdringendheid, minstens dat het college deze zelf creëerde.

15. In de memorie van wederantwoord en de aanvullende laatste memorie benadrukken verzoekers dat een *post factum*-motivering sowieso niet dienend kan zijn.

Beoordeling

16. De bestreden gemeenteraadsbeslissing van de stad Antwerpen van 27 mei 2013 wordt essentieel aldus verantwoord:

“Na de beschikking van de kortgedingrechter van 18 april 2013 werden – omwille van de nabije openingsdatum van de Sinksenfoor – intensieve gesprekken gevoerd met de betrokkenen in de gerechtelijke procedures, om hoogdringend tot een oplossing te komen. Die gesprekken gingen over het gebruik van het plein voor evenementen. Er wordt een regeling uitgewerkt die het organiseren van evenementen toelaat, mits beperkingen op geluidsemissies en op openingsuren. Het is in het belang van de stad Antwerpen om onderhavige overeenkomst af te sluiten. Op die manier kunnen evenementen nog wel georganiseerd worden op de Gedempte Zuiderdokken, terwijl er rekening wordt gehouden met een aantal bekommernissen van de omwonenden over de leefbaarheid.

De overeenkomst moest hoogdringend worden goedgekeurd om de voorbereidingen van de Sinksenfoor editie 2013, te kunnen laten aanvangen op de Gedempte Zuiderdokken. Het college keurde deze overeenkomst goed omwille van de hoogdringendheid.”

17. In zoverre verzoekers zich in het besproken middel richten tegen de laatste alinea van het citaat, meer bepaald de daarin beweerde hoogdringendheid, moet worden vastgesteld dat deze hoogdringendheid alleen ter verantwoording dient van het optreden van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen op 6 mei 2013.

De betrokken collegebeslissing van 6 mei 2013 tot goedkeuring van de onderhandse overeenkomst met betrekking tot de Gedempte Zuiderdokken is evenwel reeds vernietigd geworden bij arrest nr. 236.720 van 9 december 2016.

In zoverre kan het middel niet meer dienstig zijn.

18. In zoverre verzoekers betwisten dat de overeenkomst in het belang van de stad is, geven zij er blijk van het duidelijk anders te zien dan de verwerende partij: activiteiten op de Gedempte Zuiderdokken waren volgens hen “niet geheel onmogelijk”; de afstand van de hangende procedures, waartoe de partijen zich verbinden, heeft tot gevolg dat een onwettig ruimtelijk uitvoeringsplan overeind blijft; de overeenkomst redt noch de Sinksenfoor, noch andere activiteiten op de Gedempte Zuiderdokken. “Slotsom”, aldus verzoekers, “is dan ook dat het afsluiten van de Overeenkomst en het goedkeuren ervan geenszins in het belang van verwerende partij is en dus het gemeentelijk belang niet kan dienen”.

19. Wat specifiek het nadeel betreft dat door de afstand van de hangende procedures, waaronder die bij de Raad van State, de onwettigheid van het ruimtelijk uitvoeringsplan “Binnenstad” bestendigd en gehandhaafd zou worden, is in het tussenarrest nr. 236.721 geoordeeld (*sub* overweging 11) dat verzoekers er geen belang bij voorliggend beroep kunnen aan ontlenen. In het

verlengde hiervan kunnen zij het nadeel dan evenmin nuttig aanvoeren ter adstructie van een middel, in het kader van dit beroep.

20. Blijkens de aangehaalde motivering acht de gemeenteraad van de stad Antwerpen het sluiten van de overeenkomst “in het belang van de stad Antwerpen” omdat ze de mogelijkheid vrijwaart om nog evenementen op de Gedempte Zuiderdokken te organiseren.

Met de overeenkomst wil de verwerende partij, zoals ook al in het arrest nr. 236.720 van 9 december 2016 (*sub* overweging 20) ter sprake kwam, een punt zetten achter de klachten ter zake, procedures en veroordelingen tot schadevergoeding wegens burenhinder, die opklimmen tot in de negentiger jaren van de vorige eeuw en die op 18 april 2013 leidden tot een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, op vordering van zes inwoners, dat het gebruik van de Gedempte Zuiderdokken als evenementenplein voor de Sinksenfoor 2013 niet mag worden verder gezet of toegelaten.

Tot de evenementen op de Gedempte Zuiderdokken die aldus door de overeenkomst gevrijwaard worden, behoort in de eerste plaats de Sinksenfoor 2013, evenals de editie van 2014.

21. Verzoekers mogen er dan wel een wezenlijk andere mening dan de verwerende partij op na houden over wat het gemeentelijk belang te dezen vereiste, dit wijst nog geenszins uit dat de afweging die de verwerende partij harerzijds meende te moeten maken en de conclusie waartoe zij is gekomen, onwettig zouden zijn.

Wat het gemeentelijk belang in een concreet geval inhoudt, is nu eenmaal een aangelegenheid waarover verschil van mening denkbaar is, waarbij niet kan worden uitgesloten dat twee uiteenlopende zienswijzen allebei binnen de grenzen van de wettigheid, inzonderheid van de redelijkheid, blijven.

22. Het stond dan ook aan verzoekers om met voldoende overtuigende gegevens te doen aannemen dat de verwerende partij, door in de concrete omstandigheden van de zaak het belang van de stad Antwerpen bij de overeenkomst te hebben opgevat zoals zij het in de aangevochten gemeenteraadsbeslissing deed, aan de notie “gemeentelijk belang” een invulling heeft gegeven die onwettig is en inzonderheid de redelijkheidsgrenzen te buiten gaat.

De Raad van State kan er niet toe komen te oordelen dat verzoekers dergelijke gegevens bijbrengen.

Overigens kwam eerder ook de gouverneur van de provincie Antwerpen, in de brief van 26 augustus 2013 waarmee zij uitvoerig het bezwaar van verzoekers tegen de gemeenteraadsbeslissing verwerpt, tot de slotsom dat er “geen sprake [is] van een manifeste onredelijkheid in hoofde van de Stad Antwerpen door het afsluiten van de dading” en dat de afspraken en engagementen “wel degelijk in het algemeen belang” zijn.

23. Het middel wordt in zijn geheel afgewezen.

C. Derde middel

Standpunt van verzoekers

24. In een derde middel voeren verzoekers aan: “schending van artikel 1128 Burgerlijk Wetboek; schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen [...]; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Toegelicht wordt dat de Gedempte Zuiderdokken onmiskenbaar openbaar domein zijn en dat de bestreden gemeenteraadsbeslissing onmiskenbaar een aantasting vormt van de onbeschikbaarheid van het openbaar domein.

Particulieren kunnen op deze goederen geen rechten verkrijgen waardoor afbreuk wordt gedaan aan hun bestemming of aan de bevoegdheid van de overheid om het gebruik van het onroerend goed te regelen en te wijzigen volgens de behoeften en het belang van haar burgers in het algemeen. Bijgevolg kon de gemeenteraad niet op rechtsgeldige wijze middels de overeenkomst bepalen dat de Sinksenfoor vanaf 2015 onder geen beding nog op de Gedempte Zuiderdokken mag plaatsvinden, dat de Sinksenfoor nog tot en met editie 2014 op de Gedempte Zuiderdokken kan doorgaan, dat grote evenementen met een hoogdynamisch karakter op de zuidelijke kop van de Gedempte Zuiderdokken moeten plaatsvinden, en dat alle andere evenementen in de mate van het mogelijke doorgaan op die zuidelijke kop.

De invulling van het openbaar domein bepalen met private inwoners, bij dadingsovereenkomst, en de opgenomen verbintenissen “ten eeuwigden dage” laten gelden, zijn manifest in strijd met het karakter van openbaar domein dat te allen tijde in het belang van alle burgers moet staan.

Beoordeling

25. De Gedempte Zuiderdokken behoren tot het openbaar domein. Als zodanig zijn ze, mede gelet op artikel 1128 van het Burgerlijk Wetboek, buiten de handel en onbeschikbaar.

Het belet niet dat, blijkens het arrest van het Hof van Cassatie van 18 mei 2007, C.06.0086.N, die onbeschikbaarheid niet (meer) louter abstract mag worden benaderd. In de plaats van *in abstracto* aan te nemen dat het verkrijgen van zakelijke of persoonlijke rechten op openbaardomeingoederen uitgesloten is, moet de beoordeling van de verenigbaarheid van de rechten met de bestemming van het openbaardomeingoed *in concreto* gebeuren.

Overigens, en niet het minst, voorziet artikel 191 van het gemeentedecreet er uitdrukkelijk in dat de verwerende partij “op voorwaarde van bijzondere en omstandige motivering, zakelijke rechten [kan] vestigen op

openbare domeingoederen voorzover die rechten niet kennelijk onverenigbaar zijn met de bestemming van die goederen”.

26. Zoals *sub* randnummer 16 vermeld, verantwoordt de verwerende partij in de gemeenteraadsbeslissing van 27 mei 2013 de betrokken overeenkomst en verbintenissen hierdoor dat de inwilliging van een aantal bekommernissen van omwonenden in verband met leefbaarheid, de vrijwaring moet verzekeren van de mogelijkheid om nog evenementen op de Gedempte Zuiderdokken te organiseren.

27. In verband met die mogelijkheid herinnert de overeenkomst, waarin wordt afgesproken binnen twee dagen na de ondertekening afstand te doen van de procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Binnenstad”, er uitdrukkelijk aan (in artikel 1, § 4) dat volgens dat gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan de volgende functies zijn toegelaten op de Gedempte Zuiderdokken, ingekleurd als “Zone voor Publiek Domein”: “openbare weg; publieke verblijfsruimte; ondergronds[e] buurtparkings”. De zone “is bestemd voor de aanleg van het publieke domein en de daarbij horende infrastructuur zoals parkeervoorzieningen op maaiveldniveau, laad- en loszones, fietspaden, groenaanleg, straatmeubilair...”.

Concreet wordt in de overeenkomst afgesproken dat de verwerende partij nog toestemming kan verlenen, onder voorwaarden, voor de organisatie van de Sinksenfoor op de Gedempte Zuiderdokken in 2013 en 2014, en daarna niet meer. Andere hoogdynamische evenementen blijven mogelijk, maar enkel op de zuidelijke kop van het plein en, “gelet op de omliggende woonfunctie en het noodzakelijk evenwicht”, voor maximaal vier weken (Cirque du Soleil) of één week. Wat ten slotte de andere evenementen betreft, zegt de verwerende partij toe dat ze “in de mate van het mogelijke” zullen doorgaan op de zuidelijke kop.

28. Op zich kunnen de beperkingen waarmee de verwerende partij heeft ingestemd wat het geven van toelatingen betreft voor evenementen op de

Gedempte Zuiderdokken, bezwaarlijk geacht worden een gebruik ervan als “Zone voor Publiek Domein” te verhinderen, laat staan nog “kennelijk” te verhinderen. Alleszins doen verzoekers niet het tegendeel aannemen.

29. Het middel wordt verworpen.

V. Kosten

30. Weliswaar moet uit het voorgaande worden geconcludeerd dat het beroep dient te worden verworpen wat de bestreden gemeenteraadsbeslissing aangaat, maar uit het tussenarrest nr. 236.721 volgt dan weer dat in zoverre het beroep de collegebeslissing van 6 mei 2013 betreft, het (alleen) is verworpen omdat de beslissing reeds in het kader van een ander beroep werd vernietigd.

Dit verantwoordt dat de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tegen de beslissing van de gemeenteraad van de stad Antwerpen van 27 mei 2013.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig december 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust